

A person wearing a light blue robe is holding a small, fluffy white lamb. The person's hands are visible, gently supporting the lamb. The background shows a misty, mountainous landscape with green hills and a large, rocky cliff face under a soft, hazy sky. The overall mood is peaceful and serene.

Rauha

Kristuksen
valtakunnan
kautta

Rauha Kristuksen valtakunnan kautta

*Silloin taivaan alla olevien kaikkien valtakuntien hallitusvalta, voima ja suuruus annetaan Korkeimman pyhälle kansalle. Hänen valtakuntansa kestää ikuisesti, ja kaikki hallitsijat palvelevat häntä ja tottelevat häntä. **Daniel 7:27***

Historian sivut ovat tahrattuja sodan verellä. Kansakuntien väliset riidat on lähes poikkeuksetta ratkaistu taistelukentällä. Näkijät ja viisaat ovat ennustaneet päivää, jolloin tämä armoton ja järjetön käytäntö loppuisi ja maan kansat omaksuisivat järkevän ja oikeudenmukaisen tavan elää keskenään. Raamatun profeetat, jotka kirjoittivat Jumalan Pyhän Hengen innoittamina, ennustivat tällaisen ajan ja selittivät, että se toteutuisi perustamalla maailmanhallitus tai -valta, joka määrääisi mielivaltaisesti kaikille kansoille oikeudenmukaiset ja vanhurskaat lait, joiden noudattamisen kautta yleinen ja kestävä rauha varmistettaisiin.

Raamatun profetioissa tästä tulevasta rauhan ajasta maailmanhallituksen alaisuudessa annetaan vakuutus siitä, ettei jumalallinen suunnitelma epäonnistu, koska luvattu valtakunta on kirjaimellinen ja voimakas hallitus, joka on täydellisesti organisoitu ja varustettu suorittamaan kaikki sille profetioissa osoitetut tehtävät. Se on Kristuksen valtakunta; ja Raamattu paljastaa, että Kristuksen valtakunta on aito hallitus. Tästä

valtakunnasta ja sen päähallitsijasta Kristuksesta profeetta ennusti: ”Hänen hallituksensa ja rauhansa kasvuun ei tule loppua.” Jesaja 9:6,7

Tuleva maailmanhallitus, joka on Kristuksen valtakunta, on yksi Raamatun keskeisistä teemoista. Vanhan testamentin profeetat ennustivat ja kuvailivat innokkaasti tätä jumalallisen voiman antamaa hallintoa. Yksi ensimmäisistä viittauksista siihen oli Jaakobin, joka kuolinvuoteellaan profetoi: ”Juuda on leijonanpentu; saaliista, poikani, olet noussut; hän kumartui, hän kyykistyi kuin leijona ja kuin vanha leijona; kuka herättää hänet? Valtikka ei poistu Juudalta eikä lainsäätäjää hänen jalkojensa välistä, ennen kuin Shiloh tulee; ja hänelle kokoontuu kansa.”

1. Mooseksen kirja 49:9,10

Tämä profetia lausuttiin, kun Jaakob ja hänen perheensä olivat Egyptissä. Tuolloin Egyptissä kyyristynyt leijona oli hallitsijuuden ja hallitsijan oikeuden kuninkaallinen symboli. Joten profetia, joka kuvasi Juudaa ”kyvyssä olevana leijonana”, oli kuvallinen tapa sanoa, että tästä Israelin kuninkaallisesta heimosta tulisi se, jolle Abrahamin Jumala, lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala olivat luvanneet ”Jälkeläisen”, joka olisi Messias ja Kuningas. Tälle tulevalle Kuninkaalliselle Jaakob antoi profeetallisesti arvonimen ”Silo”, joka tarkoittaa ”rauhallista”. Hänen profetiansa, että ”kansojen kokoontuminen” tapahtuisi Shilohiin, tarkoitti yksinkertaisesti sitä, että tämä Jehovan lähettämä hallitsija toisi rauhan kansoille Rauhanruhtinaana.

Jesaja ennusti tämän suuren kuninkaan syntymän ja lopullisen korottamisen hallitsijaksi sanoen: ”Meille on syntynyt lapsi, meille on annettu poika, ja hallitus on hänen hartioillaan; ja hänen nimensä on: Ihmeellinen, Neuvonantaja, Voimallinen Jumala, Ikuinen Isä, Rauhanruhtinas.” (Jesaja 9:6). Myöhemmin profetiassaan Jesaja viittasi tähän tulevaan maan hallitsijaan Jehovan ”käsivartena” ja ennusti, että tämä ”pyhä käsivarsi” paljastettaisiin kaikkien kansojen silmien edessä ja että ”maan kaikki päät” näkisivät ”Jumalan pelastuksen”. Jesaja 52:10

Messiaanisen valtakunnan universaalisuudesta Daavid kirjoitti: ”Kaikki maailman ääret muistavat ja kääntyvät Herran puoleen, ja kaikki kansojen sukukunnat kumartavat sinun edessäsi. Sillä valtakunta on Herran (Jehovan), ja hän on hallitsija kansojen keskuudessa.” (Psalmi 22:27, 28). Daavid kirjoitti myös Jehovan valtakunnasta: ”Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun pyhät siunaavat sinua. He kertovat sinun valtakuntasi kunniasta ja puhuvat sinun voimastasi, jotta ihmislapset tuntisivat sinun mahtavat tekosi ja sinun valtakuntasi loistavan majesteettisuuden. Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, ja sinun hallitusvallasi kestää sukupolvesta sukupolveen.” Psalmi 145:10–13

Daniel kirjoitti profetiassaan, joka koski vanhan Rooman valtakunnan eri osien hallitsijoita, jotka nousivat valtaan Euroopassa ennen ensimmäistä maailmansotaa: ”Näiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala perustaa valtakunnan, jota ei koskaan tuhota; eikä sitä anneta muiden kansojen käsiin, vaan se

murskaa ja tuhoaa kaikki nämä valtakunnat, ja se pysyy ikuisesti.” Daniel 2:44

Uudessa testamentissa

Olemme siteeranneet vain muutamia monista Vanhan testamentin lupauksista, jotka koskevat valtakuntaa tai hallitusta, jonka on määrä hallita maailmaa Jumalan määräämänä aikana. Uusi testamentti jatkaa samaa rohkaisevaa valtakunta-teemaa. Enkeli, joka ilmoitti Jeesuksen syntymästä, sanoi paimenille: ”Älkää peljätkö ... sillä teille on tänä päivänä Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.” Yhtäkkiä suuri joukko taivaan joukkoja lauloi: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, rauha maan päällä, ihmisille hyvä tahto.” (Luukas 2:10, 11, 14). Enkeli sanoi myös, että tämä ilmoitus Kristuksen, luvattun Messiaan, syntymästä oli hyvä uutinen, joka lopulta saavuttaisi ”kaikki kansat”.

Uuden testamentin viittaukset Messiaaseen, Kuninkaaseen ja hänen perustamaansa valtakuntaan eivät ole luonteeltaan yksinomaan profetioita, sillä ne osoittavat Vanhan testamentin ennustusten täyttymisen alkamisen. Kun esimerkiksi Vanha testamentti ennusti Kuninkaan tulon, enkeli ilmoitti paimenille, että hän oli nyt syntynyt. Tämä ensimmäinen ilmaus Jumalan hyvästä tahdosta ihmisiä kohtaan, hänen lupauksiensa täyttymyksenä, oli nyt totta.

Myös profeettojen viimeinen, Johannes Kastaja, puhui profetian täyttymisestä. Hän sanoi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.” (Matteus

3:2). Profeetta Daniel oli ennustanut, että taivaan Jumala perustaisi valtakunnan. Valtakunnassa on oltava kuningas, ja nyt taivaan Jumalan lupaama kuninkaallinen majesteetti oli ilmestynyt Jeesus Kristuksen persoonassa.

Jeesus saarnasi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on lähellä.” (Matteus 4:17). Tämän tekstin kirjaimellisempi käännös viittaa, aivan kuten Johannes Kastaja oli ilmoittanut, siihen, että taivaan Jumalan lupaaman valtakunnan Kuningas oli tullut ja oli ”lähellä” eli Israelin kansan keskuudessa. Kun Jeesus lähetti opetuslapsensa palvelutyöhön, hän antoi heille seuraavan tehtävän: ”Matkalla saarnatkaa ja sanokaa: ’Taivasten valtakunta on lähellä.’” Matteus 10:7

Israelin kansa tiesi Jumalan valtakunnan lupauksista. Tämä koski erityisesti kansan uskonnollisia johtajia, fariseuksia ja muita. He tiesivät, että monet pitivät Jeesusta luvatuna kuninkaana, joka hallitsisi tässä valtakunnassa, ja he kysyivät häneltä, ”milloin Jumalan valtakunta tulisi”. Jeesus vastasi: ”Jumalan valtakunta ei tule näkyvästi (marginaalissa lukee ’ulkoisin merkein’). Eikä sanota: ’Katso, täällä se on!’ tai ’Katso, siellä se on!’, sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän sisällänne (marginaalissa ’teidän keskuudessanne’).” Luuk. 17:20,21

Fariseuksilla oli vain vähän tai ei lainkaan uskoa siihen, että Jeesus oli lähetetty maailmaan Israelin Jumalan toimesta perustamaan messiaaninen valtakunta. He eivät voineet kuvitella kenenkään suorittavan tällaista tehtävää ilman valtavan armeijan tukea, jolla hän voisi valloittaa Rooman valtakunnan ja

vapauttaa Israelin kansan keisarien orjuudesta. Jeesus aisti, mitä heidän mielessään liikkui, ja siksi hän selitti, että valtakunta, jossa hän olisi kuningas, ei perustettaisi tällä tavalla. Se ei tulisi, hän sanoi, ulkoisella loistolla ja kunnialla, jollaiseen maailma oli tottunut näkemään valloittajien hallitsijoiden osoittavan.

Tietäen, että fariseukset epäilivät hänen olevan Jehovan luvattu kuningas, Jeesus selitti edelleen, kreikankielisen tekstin oikean käännöksen mukaan, että taivaan kuninkaallinen majesteetti oli heidän joukossaan, viitaten tietysti itseensä. Tämä oli rohkea väite heittää näille tekopyhille uskonnollisille johtajille, mutta se oli hyvä todistus heille, vaikka harvat, jos kukaan heistä, uskoivat siihen.

Tämän tekstin huono käännös on aiheuttanut paljon sekaannusta siitä, mikä taivasten valtakunta oikeastaan on. Eräessä käännöksessä sanotaan: "Taivasten valtakunta on teidän sisällänne." Ne, jotka eivät usko Jumalan lupauksiin perustaa kirjaimellinen, maailmanlaajuinen hallitus maan päälle, joka tuo rauhaa ja iloa ihmiskunnalle, ovat tarttuneet tähän väärin käännettyyn tekstiin yrittääkseen todistaa, että Raamatun todistus Jumalan valtakunnasta viittaa pelkästään terveelliseen, jumalalliseen sydämen ja mielen tilaan, jonka saavuttavat ne, jotka alistuvat Jeesuksen moraalisten ja eettisten opetusten vaikutukseen, kuten ne, jotka sisältyvät hänen vuorisaarnaansa. He sanovat, että Kristuksen valtakunnan ennustettu "kasvu" näkyi niiden ihmisten

määrän kasvuna, jotka alistuvat Kristukselle ja pyrkivät noudattamaan hänen käskyjään.

Tämän näkemyksen epäjohtonmukaisuus käy heti ilmi, kun otamme huomioon, että kyseinen ” ” -lausunto osoitettiin fariseuksille, miehille, joita Jeesus oli useammin kuin kerran kutsunut tekopyhiksi, valkoisiksi haudoiksi ja paholaisen lapsiksi. Kuinka Jumalan valtakunta voisi olla tällaisten ihmisten sydämissä? Mutta kun ymmärrämme, kuten jo todettiin, että Jeesus todellisuudessa sanoi, että taivaan Jumalan lupaaman ennustetun valtakunnan Kuningas oli fariseusten keskuudessa, ajatus on selkeä ja sopusoinnussa Raamatun yleisen todistuksen kanssa tästä aiheesta.

Näyttää siltä, että meidän rajallisille mielillemme, jotka ovat langenneet ja epätäydellisiä, on vaikeaa uskoa siihen, että Luoja tekisi koskaan mitään erityistä ihmislautujensa hyväksi. Tämä uskon puute Jumalan kansaksi tunnustautuvien keskuudessa on ilmennyt kautta aikojen. He ovat kuvitelleet, että Jumalan lupaukset täytyisivät ihmisten ponnistelujen kautta; että lupaukset tarkoittivat vain sitä, että Jumala antaisi hyväksyntänsä sille, mitä hänen ihmispalvelijansa pitivät oikeana ja mitä he innokkaasti pyrkivät toteuttamaan.

Koska Jeesus surmattiin vihollistensa toimesta ja vuosisatoja kului ilman näkyviä merkkejä siitä, että hän olisi perustanut näkyvän ja kirjaimellisen valtakunnan, vaikka hänet oli herätetty kuolleista, oli helppoa ja luonnollista päätellä, että Raamatun valtakunnan lupaukset viittasivat pelkästään siihen, mitä Jeesuksen seuraajat pystyivät saavuttamaan. Tämän uskon ja

ymmärryksen puutteen vuoksi kehittyi harhaanjohtavia käsityksiä. Suuri joukko kristittyjä liittyi lopulta maallisiin hallituksiin ja kutsui epäpyhää liittoaan kristikunnaksi ( ) tai Kristuksen valtakunnaksi. Miljoonat muut, erityisesti tämän aikakauden loppuvuosina, ovat tarttuneet ajatukseen, kuten edellä todettiin, että Kristuksen valtakunta on pelkästään vanhurskas vaikutus tai pyhä impulssi kristittyjen uskovien sydämissä.

Ei tästä maailmasta

Kun Jeesuksen viholliset toivat hänet Pilatuksen eteen, he syyttivät häntä siitä, että hän väitti olevansa kuningas. Jos tällainen väite olisi totta, se tekisi hänestä syyllisen maanpetokseen Rooman valtakuntaa vastaan. Jeesus myönsi tulleen maailmaan kuninkaaksi, mutta selitti: ”Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta (kreikaksi ”kosmos”, yhteiskuntajärjestys): jos minun valtakuntani olisi tästä maailmasta, niin palvelijani taistelisivat, ettei minua luovutettaisi juutalaisille; mutta nyt minun valtakuntani ei ole täältä.” Joh. 18:36, 37

Jeesuksen lausunto, jonka mukaan hänen valtakuntansa ei ole tästä maailmasta ja että jos se olisi, hänen palvelijansa taistelisivat, asettaa jumalallisen tuomion kaikille sotatoimille, joita edistetään ja toteutetaan Kristuksen nimissä ja joiden väitetään edistävän hänen valtakuntansa etuja. Jeesuksen ilmaiseman tämän toimintaperiaatteen mukaan vuosisatojen aikana käydyt niin sanotut pyhät

sodat eivät ole olleet lainkaan pyhiä, vaan epäpyhiä ja ilman Jumalan lupaa toteutettuja.

Lisäksi Jeesuksen selitys, että hänen valtakuntansa ei ole tästä maailmasta, tarkoittaa, että ihmisten käsite sivilisaatiosta, jota kutsutaan ”kristikunnaksi” eli Kristuksen valtakunnaksi, on ollut harhaanjohtava ja todellisuudessa väärennös Kristuksen todellisesta valtakunnasta. Siksi kaikki erilaiset filosofiat, jotka ovat ovelasti soveltaneet Raamatun valtakunnan lupauksia johonkin ihmisten mutkikkaista pyrkimyksistä luoda parempi maailma, ovat olleet ristiriidassa ja vastoin jumalallista suunnitelmaa Jumalan lupauksien täyttymisestä.

Ei ole ollut mitään pätevää syytä, miksi vilpittömien ja kunnioittavien Raamatun opiskelijoiden olisi pitänyt antautua näille ihmisten filosofioille tai tulla niiden harhaanjohtamiksi, sillä Jeesus teki selväksi, ettei kenenkään tulisi odottaa hänen valtakuntansa perustuvan nykyisen aikakauden aikana. Vain muutama päivä ennen kuin Jeesus kertoi Pilatukselle, ettei hänen valtakuntansa ollut tästä maailmasta, hän kertoi opetuslapsilleen vertauksen, jonka tarkoituksena oli opettaa heille sama tärkeä totuus. Vertaus koski erästä aatelismiestä (joka kuvasti Jeesusta), joka lähti kaukaiseen maahan ottamaan vastaan valtakunnan ja palaamaan takaisin. Vertauksen johdannossa selitetään, että Jeesus kertoi sen, koska hänen opetuslapsensa luulivat, että hänen valtakuntansa tulisi näkyviin välittömästi. Luukas 19:11, 12

Opetuslasten toivo

Jeesuksen opetuslapset uskoivat vakaasti, että hän oli Messias, suuri Kuningas, jonka Vanhan testamentin profeetat olivat ennustaneet. He uskoivat, että hän oli tullut perustamaan sen luvatus valtakunnan, sen "hallituksen", jonka vaikutuspiiri laajenisi, kunnes se kattaisi koko maan ja toisi rauhan ja onnen koko ihmiskunnalle. He olivat oikeassa tässä uskossaan. Mutta he odottivat, että Jeesus perustaisi tämän ihmeellisen ja voimakkaan hallituksen heti. Tässä he olivat väärässä, kuten "erään aatelismiehen" vertaus paljasti.

Tämä väärä näkemys Jeesuksen opetuslasten puolelta oli varsin anteeksiannettava, sillä hän oli saanut heidät uskomaan, että heillä olisi näkyvä asema hänen valtakunnassaan, ja heidän rajallisessa näkemyksessään Jumalan suunnitelmasta tämä tarkoitti, että Kristuksen valtakunta olisi välttämättä perustettava heidän elinaikanaan. Kuinka muuten, he päättelivät, he voisivat toivoa pääsevänsä jakamaan valtakunnan hallitsemisen Jeesuksen kanssa? Kuinka muuten Jeesuksen lupaus voisi täyttyä: "Älkää peljätkö, pieni lauma, sillä teidän Isänne on mielissään antamaan teille valtakunnan"? Luuk. 12:32

Apostolit olivat hyvin huolissaan mahdollisuudesta olla mukana Jeesuksen kanssa hänen valtakuntansa hallinnossa ja keskustelivat siitä paljon keskenään. Jaakob ja Johannes olivat erityisen innokkaita varmistamaan itselleen suotuisat asemat valtakunnassa ja pyysivät äitiään kysymään

Jeesukselta, voisiko toinen heistä istua hänen oikealla puolellaan ja toinen vasemmalla puolellaan hänen valtakunnassaan. Jeesus ei sanonut, etteivätkö he voisi tai eivätkö he tulisi olemaan hänen kanssaan valtakunnassaan, sillä hän oli antanut heille syyn uskoa, että niin tapahtuisi. Hän vain kiinnitti huomiota siihen korkeaan hintaan, jonka heidän olisi maksettava ollakseen hänen kanssaan. Hän kysyi: "Voitteko juoda maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minä kastetaan?" Heidän vastauksensa oli: "Voimme." Matteus 20:20-22

Jeesus vastasi Jaakobille ja Johannekselle sanoen: "Te todellakin juotte minun maljastani ja kastetaan sillä kasteella, jolla minä kastetaan; mutta istua minun oikealla kädelläni ja vasemmalla kädelläni ei ole minun vallassani antaa, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu minun Isäni toimesta." (Matteus 20:23). Vaikka Jeesus ei siis luvannut näille kahdelle rakkaalle apostolilleen tiettyä asemaa valtakunnassaan, selittäen, ettei hänellä ollut valtaa tehdä tällaisia nimityksiä, hän vahvisti heidän käsityksensä siitä, että he tulisivat jakamaan valtakunnan hallitsemisen hänen kanssaan, jos he osoittaisivat kelvollisuutensa juomalla hänen "maljastaan" ja kastamalla hänen "kasteellaan".

Vaikka he vakuuttivat olevansa "kykeneviä" tai halukkaita täyttämään nämä vaatimukset, on kyseenalaista, ymmärsivätkö he tuolloin, mitä Jeesuksen "maljan" juominen ja hänen "kasteellaan" kastautuminen tarkoittivat. Kuten myöhemmin Uudessa testamentissa paljastettiin, Jeesus kutsui

opetuslapsiaan kärsimään ja kuolemaan hänen kanssaan. Jos he olisivat ymmärtäneet tämän, he olisivat tienneet, etteivät he missään tapauksessa voisi olla Jeesuksen kanssa hänen valtakuntansa kirkkaudessa, ennen kuin heidät herätettäisiin kuolleista, ja he tiesivät, ettei tämä tapahtuisi ennen seuraavan aikakauden loppua. Joh. 11:24; Matt. 13:39

Jeesuksen ”malja” oli kärsimyksen ja kuoleman malja, ja hän joi sen uskollisesti katkeran pohjan asti. Hänen ”kasteensa” oli kuoleman kaste, josta Johannes Kastajan suorittama upottaminen veteen oli vain symboli. Paavali kirjoitti: ”Ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme kastetut hänen kuolemaansa?” (Roomalaiskirje 6:3). Mikään ei tule Raamatussa selvemmin esiin kuin se tosiasia, että Jeesuksen opetuslapset tässä aikakaudessa kutsutaan seuraamaan hänen esimerkkiään itsensä uhraamisesta jopa kuolemaan asti. Näihin opetuslapsuuden ehtoihin liittyy lupaus siitä, että ne, jotka osoittautuvat uskollisiksi niille, saavat hallita hänen kanssaan hänen valtakunnassaan.

Paavali kirjoitti: ”Tämä on totta: jos olemme kuolleet hänen kanssaan, elämme myös hänen kanssaan; jos kärsimme, hallitsemme myös hänen kanssaan.” (2. Tim. 2:11–12). Ja vielä: ”Jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä – Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos vain kärsimme hänen kanssaan, jotta saamme myös osan hänen kirkkaudestaan.” (Roomalaiskirje 8:17). Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus sanoi: ”Sille, joka voittaa, annan istua kanssani

valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istun Isäni valtaistuimella.” (Ilmestyskirja 3:21). Jeesus sanoi myös: ”Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” (Ilm. 2:10). Ja sitten on vielä se ihana lupaus näille uskollisille, että he nousevat kuolleista ”ensimmäisessä ylösnousemuksessa” ”elääkseen ja hallitakseen Kristuksen kanssa tuhat vuotta”. Ilm. 20:4,6

Hengestä syntynyt

Johanneksen evankeliumin luvussa 3:1–13 kerrotaan Nikodemuksesta, eräästä Israelin johtajasta, ja hänen yöllisestä vierailustaan Jeesuksen luona oppiakseen lisää tämän opetuksista. Jeesus selitti Nikodemukselle, että ihmisen täytyy syntyä uudesti päästäkseen Jumalan valtakuntaan. Tämä tuntui Nikodemukselta hyvin oudolta, ja hän kysyi, kuinka se voisi olla mahdollista. Jeesus ei viitannut luonnolliseen syntymään, vaan Hengen synnytykseen. Hän selitti tälle Israelin johtajalle, että ne, jotka ovat syntyneet Hengestä, ovat kuin tuuli; toisin sanoen voimakkaita, mutta näkymättömiä.

Nikodemos ei tietenkään täysin ymmärtänyt, mitä Jeesus tarkoitti, mutta Jeesuksen ja apostolien myöhempien opetusten valossa voimme nyt selvästi nähdä, että niiden, jotka jakavat valtakunnan hallitsijan aseman hänen kanssaan, on ensin koettava luonteenmuutos, aivan kuten hänkin koki. Jeesus antoi lihansa, ihmisyytensä, maailman elämän puolesta. (Joh. 6:51). Juuri tämä hänen ihmiselämänsä uhraus toi lunastuksen ihmiskunnalle ja takaa kaikille

mahdollisuuden saada elämä takaisin Kristuksen valtakunnan aikana. (Hepr. 2:9; 1. Tim. 2:3–6). Ja kun Jeesus oli surmattu lihassa, hänet herätettiin kuolleista loistokkaana jumalallisena olentona, jolle oli annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Heprealaiskirje 1:1-4; Matteus 28:18

Ne, jotka kärsivät ja kuolevat Jeesuksen kanssa ja jotka ylösnousemuksessa korotetaan elämään ja hallitsemaan hänen kanssaan, kokevat myös luonteenmuutoksen ihmisestä jumalalliseksi. Pietari kirjoitti, että ”meille on annettu suuret ja kallisarvoiset lupaukset”, jotta näiden kautta meistä tulisi ”jumalallisen luonteen osallisia”. (2. Piet. 1:4). Pietari kirjoitti myös kristityistä, että taivaallinen Isä on ”synnyttänyt meidät uudesti elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta, perinnöksi, joka on katoamaton, tahraton ja kuihtumaton, ja joka on varattu teille (marginaali: meille) taivaassa”. 1. Piet. 1:3,4

Tällaiset lupaukset, jotka väärin ymmärrettynä ovat johtaneet virheelliseen uskomukseen, että kaikki, jotka pelastuvat Jeesuksen Kristuksen kautta, viettävät ikuisuuden taivaassa. Mutta tämä ei ole lainkaan ajatus. Nämä taivaalliset lupaukset koskevat vain Jeesuksen jalanjalkiä seuraavia; niitä, jotka kieltävät itsensä, ottavat ristinsä ja seuraav häntä uhrautuvaan kuolemaan. (Matteus 16:24). Heitä ei kutsuta uhraamaan pelastuksen saavuttamiseksi, vaan osoittamaan olevansa kelvollisia elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa siinä loistavassa lupauksen valtakunnassa: valtakunnassa, jonka on

määrä vakiinnuttaa rauha maan päälle ja tarjota terveyttä, iloa ja ikuista elämää kaikille, jotka noudattavat sen vanhurskaita lakeja.

Tämä korottaminen taivaalliseen kirkkauteen on se, mitä Jeesus tarkoitti sanomalla ”syntyä Hengestä” (Joh. 3:5,6). Vaikka jokainen Mestarin todellinen seuraaja on tässä elämässä siitetty tähän taivaalliseen toivoon, hengellinen syntymä tapahtuu vasta ylösnousemuksessa. Tämä on sopusoinnussa Jeesuksen selityksen kanssa, että ne, jotka ovat syntyneet Hengestä, ovat, aivan kuten tuuli, ihmisen silmille näkymättömiä ja voimallisia. Yhdessä Jeesuksen kanssa tämä luokka, joka on kutsuttu maailmasta ja osoittanut uskollisuutensa nykyisessä aikakaudessa, muodostaa messiaanisen valtakunnan hengellisen vaiheen. Vertauksessa vehnästä ja rikkaruohosta Jeesus puhuu heistä ”valtakunnan lapsina” ja selittää, että he ”loistavat kuin aurinko Isänsä valtakunnassa”. Matt. 13:25–30, 36–43

Valtakunnan ”avaimet”

Kutsu seurata Jeesuksen jalanjalkia ja siten tulla kelvolliseksi yhteisperilliseksi hänen valtakunnassaan annetaan evankeliumin kautta: hyvän uutisen lunastuksesta Jeesuksen kautta ja elämän mahdollisuudesta, joka saavuttaa ihmiset hänen valtakuntansa välineiden kautta. Jeesus selitti, että vain kieltämällä itsensä kukaan voi tulla hänen opetuslapsensa (Matteus 16:24). Mutta uhrauksen kepea tie avautui todellisuudessa vasta helluntaina,

joka oli Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen.

Jeesus oli luvannut Pietarille, että hän antaisi tälle ”avaimet” taivasten valtakuntaan; niinpä juuri Pietari julisti helluntaina ilosanoman ja avasi virallisesti oven valtakuntaan. (Matteus 16:19). Tämä tapahtui juutalaisten uskovien puolesta. Myöhemmin Pietari julisti ensimmäisenä valtakunnan evankeliumin myös pakanoille. Tämä tapahtui Korneliuksen, ensimmäisen pakanoista kääntyneen, kodissa. Näin Pietari käytti valtakunnan avaimia.

Tämä ei tarkoittanut, että valtakunta perustettiin helluntaina, kuten monet virheellisesti uskovat. Se tarkoittaa yksinkertaisesti, että silloin alkoi niiden valinta, jotka tulevat hallitsemaan Jeesuksen kanssa valtakunnassa. Pietarin käyttämät taivasten valtakunnan avaimet olivat avaimet mahdollisuuteen hallita valtakunnassa Kristuksen yhteisperillisinä. Tie tähän korkeaan asemaan valtakunnassa on vaikea. Paavali sanoi, että ”monien ahdistusten” kautta kuka tahansa voi päästä valtakuntaan. Apostolien teot 14:22

Ne, jotka Jumala on kutsunut tähän korkeaan asemaan valtakunnassa, eivät yleensä ole tämän maailman suuria, mahtavia tai jaloja, vaikka heitä ei syrjitäkään. Asia on vain niin, että heidän nykyisissä kunnia- ja valta-asemissaan ”kapean tien” ehdot näyttävät liian kalliilta. Jaakob kirjoitti: ”Eikö Jumala ole valinnut tämän maailman köyhiä, jotka ovat rikkaita uskossa, ja valtakunnan perillisiä, jotka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?” (Jaakobin kirje 2:5). Mutta olipa rikas tai köyhä, pieni tai suuri tämän

maailman mittapuiden mukaan, Jeesus opetti, että kaikkien on tultava ”pienien lasten” kaltaisiksi – nöyriä, viattomia, lapsellisia – päästäkseen valtakuntaan. ”Sellaisille”, hän sanoi, ”kuuluu taivasten valtakunta” (Matteus 18:3; Markus 10:14,15). Jeesus ei tarkoittanut tällä, että valtakunta koostuisi vauvoista.

Johannes Kastaja

Jeesus sanoi: ”Naisten synnyttämistä ei ole noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta pienin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.” (Matteus 11:11). Jos taivasten valtakuntaan pääseminen olisi, kuten perinteinen teologia opettaa, keino paeta helvetin tulta, kuinka outo olisikaan tämä Jeesuksen lausunto. Mutta kiitos Jumalalle, että meillä on parempi käsitys valtakunnasta kuin tämä. Tässä, kuten niin monissa muissakin tapauksissa, Jeesus käyttää ilmausta ”taivasten valtakunta” viitatakseen siihen lupaavan hallinnon hengelliseen tai taivaalliseen vaiheeseen, joka lopulta hallitsee ja siunaa kaikkia kansoja; ja Johannes Kastaja ei tule olemaan osallisena valtakunnan taivaallisessa vaiheessa.

”Laki ja profeetat olivat voimassa Johanneksen asti”, sanoi Jeesus, ”siitä lähtien Jumalan valtakuntaa on julistettu.” (Luukas 16:16). Siinain vuorella annetun lain ja sen noudattamisesta tarjottujen palkkioiden yhteydessä Herra oli sanonut Israelin kansalle: ”Jos te todellakin kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoani, ... te olette minulle pappien valtakunta ja pyhä kansa.”” (2. Moos. 19:5,6). Kansakunta

kokonaisuutena ei täyttänyt vaatimuksia tälle luvatululle asemalle pappien valtakuntana. Mutta profeetat ja muut uskolliset, yksilöinä, täyttivät vaatimukset. Itse asiassa muinaiset patriarkat, vaikka he eivät olleetkaan kirjallisen lain alaisia, olivat uskollisia sen julistamille käskyille, ja Jumala täyttää heille antamansa lupauksen.

Kaikki nämä ”muinaiset pyhät” palvelivat Jumalaa uskollisesti, koska he uskoivat messiaanisen valtakunnan lupauksiin. Jumala ei tarjonnut heille taivaallista toivoa. Heidän odotuksensa oli tulla palautetuiksi elämään ihmisinä maan päällä. Paavali luettelee monia heistä Heprealaiskirjeen 11. luvussa ja kertoo heidän kärsimyksistään vanhurskauden tähden sekä selittää, että he kestivät ja kuolivat uskoen, että heillä olisi ”parempi ylösnousemus”. (Heprealaiskirje 11:35, 39–40). Tuo parempi ylösnousemus merkitsee ihmisen täydellisyyttä ja asemaa opettajina ja johtajina kansan keskuudessa.

Jeesus sanoi aikansa ihmisille: ”Siellä on itku ja hampaiden kiristys, kun näette Aabrahamin, lisäksi ja Jaakobin sekä kaikki profeetat (mukaan lukien Johannes Kastaja, viimeinen profeetoista) Jumalan valtakunnassa, mutta teidät itse teidät heitetään ulos. Ja he tulevat idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja istuvat Jumalan valtakunnassa.” Matteuksen kertomuksessa sanotaan, että he istuvat ”Aabrahamin, lisäksi ja Jaakobin” kanssa. Matteus määrittelee myös ne ”ulos heitetyt” ”valtakunnan lapsiksi”. Luukas 13:28,29; Matteus 8:11,12

"Valtakunnan lapset", ne, jotka lain noudattamisen kautta olisivat voineet täyttää vaatimukset tulla "pappeuden valtakunnaksi", tulevat kuolleista herätessään olemaan suuresti pettyneitä huomattessaan, etteivät he ole tässä kunniakkaassa asemassa. Heidän pettymystään kuvataan ilmaisulla "itku ja hampaiden kiristys". Mutta Jeesus selittää, kuka tulee täyttämään tämän aseman. Se tulee olemaan muinaiset vanhurskaat, "Aabraham, Iisak ja Jaakob sekä kaikki profeetat". Ihmiset tulevat heidän luokseen tunnustaen heidät messiaanisen valtakunnan edustajiksi, joka silloin hallitsee maan asioita.

Nämä ovat siis Kristuksen valtakunnan maallinen vaihe. Psalmin 45:16:ssa meille kerrotaan, että heistä tehdään "ruhtinaita koko maassa". Vaikka Johannes Kastaja ei ole Jeesuksen kanssa valtakunnan taivaallisessa vaiheessa, hän on yksi näistä maallisista "ruhtinaista", jotka edustavat taivaallisia hallitsijoita, Kristusta ja niitä, jotka uskollisesti kärsivät ja kuolivat seuraamalla hänen uhrautuvaisuuden jalanjälkiään.

Näin Kristuksen valtakunnan organisaatorakenteet tulevat olemaan valmiit. Sen henkilöstö, niin taivaallisessa kuin maallisessakin vaiheessa, on jo etukäteen koeteltu ja koulutettu, ja se on herätetty kuolleista ottamaan paikkansa hallitsijoina ja opettajina kyseisessä valtakunnassa. Jeesus oli ensimmäinen, joka herätettiin kuolleista, ja koko nykyisen aikakauden ajan hän on valvonut yhteisperillistensä kutsumista ja kouluttamista. Hän on toiminut heidän puolestapuhujanaan taivaallisen armon

valtaistuimella. Hän on ollut heidän Hyvä Paimenensa, Neuvonantajansa ja Opastajansa. Hän on ollut heidän Herransa ja Mestarinsa, heidän Päämiehensä.

Kun hänen yhteisperillisensä kutsuminen ja kouluttaminen on saatu päätökseen ja heidän ylönousemuksensa kuolleista sekä korottamisensa jumalalliseen luontoon on toteutunut, silloin tulee heidän ihmisedustajiansa, ”ruhtinaiden”, ”parempi ylönousemus”, ja yhdessä, sopusointuisesti ja loistokkaasti, nämä kaksi vaihetta kauan luvattua valtakuntaa alkavat toimia.

Valtakunnassa on myös ”suuri joukko” hengellisiä ”palvelijoita”. Meille kerrotaan, että he ovat ”valtaistuimen edessä”, eivät ”valtaistuimella”, eivätkä he ole valtakunnan hallitsijoita. Vaikka Raamattu ei nimenomaisesti mainitse, miten nämä palvelevat, ilmeisesti he toimivat yhteyshenkilöinä valtakunnan taivaallisen ja maallisen vaiheen välillä. Tämä ”suuri joukko” kuvataan Ilmestyskirjan 7:9, 10, 13–17.

Mikä täydellinen ja täydellisesti järjestetty ”valtakunta” tai hallitus tämä tuleekaan olemaan! Miika 4:1-4:ssä sitä kuvataan symbolisesti ”Herran temppelin vuorena”. Vuori on valtakunnan symboli, ja temppeli on Jumalan hallitseva perhe eli hallitseva suku. Tässä profetiassa valtakunnan kaksi ulottuvuutta symboloidaan hengellisellä ”Siionilla” ja maallisella ”Jerusalemilla”. Profetiassa sanotaan, että ”viimeisinä päivinä” ”Herran temppelin vuori perustetaan vuorten huipulle, ... ja kansat virtaavat sinne”.

Vastaavassa profetiassa, joka on kirjattu Jesajan kirjan 2:2,3, sanotaan ”Kaikki kansat virtaavat sinne, ja monet kansat tulevat ja sanovat: Tulkaa, mennään Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin; ja hän opettaa meille teitään, ja me vaellamme hänen polkujaan; sillä Siionista (Kristus ja hänen jalanjälkiään seuraavat) lähtee laki, ja Herran sana Jerusalemissa (muinaiset pyhät).”

Miika 4:3 jatkaa: ”Hän”, Herra, suuri Kuningas ja Tuomari, ”tuomitsee monien kansojen keskuudessa ja nuhtelee kaukaisia, vahvoja kansoja.” Kuinka ilmeistä tästä onkaan, että Kristuksen valtakunta tulee käyttämään vahvaa valtaa ihmisten asioissa, jopa ”nuhdellakseen” vahvoja kansoja, jotka eivät aluksi polvistu sen vanhurskaan hallinnon edessä. On mahdotonta sovittaa tällaisia profetioita yhteen virheellisen teorian kanssa, jonka mukaan Jumalan valtakunta on pelkkä vanhurskas henki yksilöiden sydämissä.

Profeetta jatkaa, että oppiessaan Herran tapoja Kristuksen valtakunnan hallinnon alla ja tarvittaessa ”nuhdeltuina” tai kuritettuina tässä prosessissa kansat ”taovat miekkansa auroiksi ja keihäänsä viiniköynnösten leikkausveitsiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eikä he enää opi sotaa. Mutta he istuvat kukin viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, eikä kukaan pelota heitä, sillä Herran Sebaotin suu on puhunut.” Miika 4:4

Valtakunnan alamaiset

Sen lisäksi, että Kristuksen valtakunnalla on sekä hengellinen että maallinen vaihe, siinä on myös sekä hallitsijoita että hallittuja, alamaisia. Raamatun tutkimuksessa on tärkeää huomioida tämä ero. Kun Jeesus lupasi opetuslapsilleen, että he olisivat hänen kanssaan hänen valtakunnassaan, viittaus koski valtakunnan hallitsevaa puolta, että he olisivat ”kuninkaita ja pappeja” valtakunnassa hänen kanssaan. (Ilm. 5:10; Ilm. 20:4,6). Ristiinnaulittu varas pyysi Jeesusta muistamaan häntä valtakunnassaan, ja Jeesus vastasi: ”Totisesti, minä sanon sinulle tänään: sinä olet minun kanssani paratiisissa.” (monissa käännöksissä pilkun sijainti on virheellinen). (Luukas 23:43). Tämä oli varaselle annettu lupaus siitä, että hän voisi olla yksi valtakunnan alaisista.

Syy siihen, miksi Jeesus käytti tässä sanaa paratiisi, on se, että hänen valtakuntansa palauttaa paratiisin olosuhteet koko maapallolle. Ensimmäiset vanhempamme eivät totelleet Jumalan lakia ja ajettiin paratiisista, mutta Jumalan tahto tai laki palautetaan valtakunnan toimesta, ja paratiisi palautetaan. Koko maapallosta tulee Eedenin puutarhan kaltainen ja täynnä palautettua ja täydellistä ihmiskuntaa. Nämä tulevat olemaan valtakunnan alaisia. Ja kuinka onnellisia alaisia heistä tuleekaan!

Käyttäen jälleen ”vuorta” valtakunnan vertauskuvana profeetta Jesaja kirjoitti, että tällä vuorella Herra ”nielaisi kuoleman voitokkaasti, ja Herra Jumala pyyhkisi kyöneleet pois kaikkien kasvoilta”. (Jesaja

25:6–9). Kuolleet herätetään kuolemasta ja heille annetaan mahdollisuus nauttia valtakunnan elämää antavista siunauksista. Apostoli Paavali vakuuttaa tämän meille ensimmäisessä kirjeessään Korintin seurakunnalle, luvussa 15, siinä upeassa luvussa, joka käsittelee kuolleiden ylösnousemusta. Ensin hän kuvaa niiden ylösnousemusta, jotka tulevat elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa, ja selittää, että heidät korotetaan kuolemattomuuteen. Jatkaen hän sanoo: ”Silloin toteutuu se, mitä on kirjoitettu: ’Kuolema on nieltä voittoon. Oi kuolema, missä on sinun pistosi! Oi kuoleman valta, missä on sinun voitosi?’” 1. Korintolaiskirje 15:54,55

Tämä sisältyy valtakunnan työhön. Paavali selittää, että Kristus hallitsee, kunnes kaikki viholliset on asetettu ”hänen jalkojensa alle”, ja että ”viimeinen vihollinen, joka tuhotaan, on kuolema” (1. Kor. 15:25–26). Jeesuksen seuraajat saavat osansa tästä valtakunnan loistavasta työstä, sillä tämä on se valtakunta, joka tekstimme mukaan ”annetaan Korkeimman pyhien kansalle” (Daniel 7:27). Se on myös se valtakunta, josta ennustetaan Ilmestyskirjassa 11:15, jossa luemme: ”Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Herramme ja hänen Kristuksensa valtakunniksi; ja hän hallitsee ikuisesti ja ikuisesti.”

Vaikka tämän valtakunnan valmisteluun kuluu tuhansia vuosia, kun aika sen perustamiselle lopulta koittaa, se toteuttaa kaiken, mitä Jumala on luvannut. Valtakunnan valta ilmenee maailmalle ensimmäisen kerran suurena ”vaikeana aikana, jollaista ei ole ollut

kansakuntien olemassaolon alusta lähtien”, tuhoamalla ”tämän maailman valtakunnat” (Daniel 12:1; Matteus 24:3, 21, 22; Ilmestyskirja 2:26, 27). Mutta tämän lisäksi, kuten Ilmestyskirja 11:18 paljastaa, sen perustaminen merkitsee kuolleiden ylösnousemuksen aikaa, jolloin tämän aikakauden ”pyhät” korotetaan hallitsemaan Kristuksen kanssa tuhat vuotta valtakunnan hengellisessä vaiheessa, ja jolloin muinaiset profeetat tehdään ”ruhtinaiksi koko maassa”.

Silloin myös koko maailma valaistuu, ja kaikki, pienet ja suuret, oppivat kunnioittamaan Herraa. Ne, jotka jatkavat tahallaan vastustamista Jumalaa ja vanhurskautta, joita tässä profetiassa kuvataan ”maan tuhoajiksi”, tuhotaan itse ”kansan keskuudesta”. Apostolien teot 3:23

Silloin valtakunnan työ on saatettu päätökseen, ja Jumala, taivaan ja maan Luoja, on, kuten Paavali ennusti, ”kaikessa kaikessa”. (1. Korinttolaiskirje 15:24–28). Näin valtakunnan toimijoiden kautta on toteutunut jokaisen kristityn rukous: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.” (Matteuksen evankeliumi 6:10). Mikään koskaan esitetty rukous ei ole saanut täydellisempää ja loistavampaa vastausta!